

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

Indhold

I Meddelelser

Europa-Parlamentet

Besvarede skriftlige forespørgsler:

nr. 815/83 af Simone Martin til Kommissionen Om: Eksport af UHT-mælk	1
nr. 821/83 af Yvette FUILLET til Kommissionen Om: Kunstvanding i medlemsstaterne	1
nr. 825/83 af Dieter Rogalla til Kommissionen Om: Overensstemmelse i valutapolitikken og valutapraksis	2
nr. 828/83 af Pierre-Bernard Cousté til Kommissionen Om: Plan for samarbejde vedrørende nuklear fusion mellem EF og De forenede Stater ...	2
nr. 829/83 af Pierre-Bernard Cousté til Kommissionen Om: Lufttransport	3
nr. 841/83 af Allan Rogers til Kommissionen Om: Offentliggjorte statistiske kilder	3
nr. 842/83 af Dimitrios Adamou til Kommissionen Om: »Tilbagekøb af græske abrikoser«	4
nr. 850/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Tyske delstaters støtte til tyske skibsværfter	5
nr. 851/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Den europæiske Fond for Regionaludvikling — Den kvotafrie afdelings særlige programmer	5
nr. 853/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Den europæiske Fond for Regionaludvikling — Den kvotafrie afdeling	6
nr. 856/83 af Karl von Wogau til Kommissionen Om: Mønsterbeskyttelse i Det forenede Kongerige	6

Indhold (fortsat)

nr. 858/83 af Kenneth Collins til Kommissionen Om: Indstrømning af heroin	6
nr. 859/83 af Eisso Woltjer til Rådet Om: Kønslugt ved ukastrede unge	7
nr. 863/83 af Jen van den Heuvel til Kommissionen Om: Klage fra to medlemmer af det »Nederlandske Emancipatieraad« over gennemførelsen af direktivet om »ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring«	7
nr. 867/83 af Félix Damette til Kommissionen Om: De enkelte landes handelsforbindelser inden for Fællesskabet omsat til »beskæftigelsesækvivalens«	8
nr. 868/83 af Félix Damette til Kommissionen Om: Anvendelse af reglen om tilpasning (artikel 60, stk. 2, litra b) i EKSF-traktaten)	9
nr. 870/83 af Félix Damette til Kommissionen Om: Strukturen i den fransk-vesttyske handel	9
nr. 872/83 af Félix Damette til Kommissionen Om: Intern fællesskabsstatus inden for landbruget medlemsstat for medlemsstat	10
nr. 876/83 af Georges Frischmann til Kommissionen Om: Medlemsstaternes former for støtte til basisindustrier, til energi	10
nr. 884/83 af Robert Battersby til Kommissionen Om: Flextid for Kommissionens personale	11
nr. 886/83 af Rudolf Wedekind til Kommissionen Om: Rammeprogrammet for EF's videnskabelige og tekniske aktiviteter 1984 til 1987	11
nr. 887/83 af Rudolf Wedekind til Kommissionen Om: Protektionistisk annonsekampagne i Det forenede Kongerige	12
nr. 888/83 af Rudolf Wedekind til Kommissionen Om: Fransk afvisning af lastvogne med elektrotekniske produkter	12
nr. 891/83 af Horst Seefeld og Gerhard Schmid til Kommissionen Om: Transport af frisk mælk til Italien	13
nr. 901/83 af Renate-Charlotte Rabbethge til Kommissionen Om: Beregning af omfanget af den samlede udviklingshjælp	13
nr. 903/83 af Vera Squarzialupi til Kommissionen Om: Forbrugerbeskyttelse i forbindelse med restauranter, hospitaler, marketenderier og andre lignende etableringer	13
nr. 904/83 af Vera Squarzialupi til Kommissionen Om: Oplysning om, at man bruger kontaktlinser	14
nr. 915/83 af Gérard Fuchs til Kommissionen Om: Den europæiske Udviklingsfond	14
nr. 916/83 af Marie-Jane Pruvot til Kommissionen Om: Optikernes kompetence	14

(Fortsættes på omslagets 3. side)

Indhold (fortsat)

nr. 918/83 af Alfred Lomas til Rådet Om: Genoptagelse af fødevarehjælpen til Vietnam	15
nr. 932/83 af Michael Welsh til Kommissionen Om: Den græske import af lægemidler	15
nr. 950/83 af Ann Clwyd til Kommissionen Om: Dom afsagt af Domstolen den 8. oktober 1981 i sag 175/80 (Tither kontra Kommissionen)	16
nr. 957/83 af Andrew Pearce til Kommissionen Om: Tilskud fra Den europæiske Fond for Regionaludvikling	16
nr. 964/83 af Brian Key til Kommissionen Om: Kontrol med luftforurening	17
nr. 968/83 af Winifred Ewing til Kommissionen Om: Kystsikring	17
nr. 979/83 af Noel Davern til Kommissionen Om: Irsk stål	17
nr. 980/83 af Sean Flanagan til Kommissionen Om: EFRU-støtte til en passagerfærgesforbindelse til Aran-øerne (Irland)	18
nr. 1003/83 af James Moorhouse til Kommissionen Om: Belgisk statsstøtte til Sabena og Sobelair	18
nr. 1013/83 af Willy Vernimmen til Rådet Om: Første rammeprogram for årene 1984 til 1987	19
nr. 1027/83 af Andrew Pearce til Kommissionen Om: Fødevarehjælp	19
nr. 1041/83 af Andrew Pearce til Kommissionen Om: Informationsniveauet omkring Den internationale Betalingsbank	19
nr. 1052/83 af Andrew Pearce til Kommissionen Om: Indførsel af rom i Frankrig	20

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGSLER

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL Nr. 815/83

af Simone Martin (L — F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(25. juli 1983)

Om: Eksport af UHT-mælk

Berettiger gennemførelsen af en importordning for Det forenede Kongerige vedrørende UHT-mælk vedtagelsen af andre sanitære normer end dem, der var gældende i Det forenede Kongerige inden dommen af 8. februar 1983?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Poul Dalsager

(19. oktober 1983)

I den af det ærede medlem nævnte afgørelse godkendte Domstolen i princippet, at Det forenede Kongerige kan anvende normer for importeret mælk, som giver den samme sundhedsbeskyttelse som de normer, der gælder for den nationale produktion. Domstolen bestemte dog også, at de for importerede produkter fastlagte krav ikke bør række videre end, hvad der er strengt nødvendigt for sundhedsbeskyttelsen.

I forbindelse med oprettelsen af den nye ordning for import af UHT-mælk i Det forenede Kongerige vil Kommissionen sørge for, at ovennævnte kriterium vil blive anvendt på enhver ændring af Det forenede Kongeriges sundhedskrav.

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL Nr. 821/83

af Yvette Fullet (S — F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(25. juli 1983)

Om: Kunstvandning i medlemsstaterne

Kan Kommissionen oplyse,

1. hvor meget de nationale bevillinger til kunstvandingsanlæg udgør i procent af medlemsstaternes budgetter,
2. hvor stor en andel de regionale offentlige finansieringer på dette område tegner sig for?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Poul Dalsager

(4. oktober 1983)

Ud over de kunstvandingsarbejder, som er fastsat i forbindelse med de forskellige foranstaltninger til fremskyndet udvikling af landbruget i Grækenland (forordning (EØF) nr. 1975/82 af 19. juli 1982)⁽¹⁾, har Rådet kun vedtaget to særlige foranstaltninger for kunstvandig.

Den første vedrører Mezzogiorno i Italien (forordning (EØF) nr. 1362/78 af 19. juni 1978)⁽²⁾ og den anden Korsika (direktiv 79/173/EØF af 6. februar 1979)⁽³⁾.

De samlede omkostninger i forbindelse med disse kunstvandingsarbejder udgør 813 mio ECU, hvoraf 50 % betales af de pågældende medlemsstater.

Ud over de ovenfor nævnte fællesskabsforanstaltninger findes der desuden nationale foranstaltninger af betydeligt omfang, men Kommissionen ligger ikke inde med tilstrækkelige oplysninger om disse.

(1) EFT nr. L 214 af 22.7.1982, s. 1.

(2) EFT nr. L 166 af 23.7.1978, s. 11.

(3) EFT nr. L 38 af 14.2.1978, s. 38.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 825/83

af Dieter Rogalla (S — D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(25. juli 1983)

Om: Overensstemmelse i valutapolitikken og valutapraksis

1. Hvor højt anslår Kommissionen — i absolutte tal og procentsater af bruttosocialproduktet — Frankrigs valutabesparelser fra 1981 til 1983 at være på grund af

a) nedsat rejseaktivitet hos de franske borgere
b) restriktive retsregler for valutaoverførsler, som gælder for franske statsborgere.

2. Ville en allerede i disse år eksisterende større overensstemmelse i Det europæiske Fællesskab inden for valutapolitikken og valutapraksis, for eksempel ECU'ens anvendelse som valutaenhed, have gjort de franske foranstaltninger overflødige i alle medlemsstater i betragtning af deres finansielle virkninger?

3. Hvornår kan der regnes med konkrete aftaler fra medlemsstaternes side med henblik på en generel anerkendelse af ECU'en som valuta eller en udvidelse af valutataslang?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Francois-Xavier Ortoli**

(28. september 1983)

1. a) De franske turistudgifter beløb sig i 1981 og 1982 til henholdsvis 36,7 og 36,9 mia ffr. Det bør understreges, at disse transaktioner faktisk kunne betragtes som liberaliseret. Denne liberalisering forblev gældende indtil april 1983; herefter blev der, i overensstemmelse med det økonomiske saneringsprogram, som blev vedtaget af den franske regering i marts 1983, gennemført restriktive foranstaltninger om et årligt loft for valutaudførsler pr. person. Disse foranstaltninger vil blive ophævet ved dette års slutning. De franske myndigheder forventer en valutabesparelse på ca. 5 mia ffr. i 1983. Dette vil til en vis grad bidrage til den nødvendige genoprettelse af betalingsbalancen, idet nedbringelsen af det løbende underskud antages at blive på ca. 20 mia i 1983.

b) Der kan ikke fremlægges beregninger af den type, det ærede medlem peger på, da en sammenligning mellem de nævnte perioder og en situation, hvor kapitalbevægelserne ikke længere er underlagt nogen form for restriktioner, ikke synes mulig.

For dog at give et billede af situationen kan man vise udviklingen i årene 1981 og 1982

vedrørende transaktioner med udenlandske værdipapirer og direkte investeringer i udlandet, foretaget af franske valutaindlændige i løbet af denne periode:

	1981	1982
		(mia ffr.)
— Køb af udenlandsk valuta	-11,8 ⁽¹⁾	+ 2,6 ⁽²⁾
— Direkte investeringer i udlandet	-24,8	-17,5

2. En højere grad af integration på det monetære område ville til gengæld rent praktisk have medført større overensstemmelse mellem medlemsstaternes økonomiske politik.

3. Problemerne vedrørende udbygningen af EMS'en har på Kommissionens initiativ været underkastet en grundig behandling, særlig i 1981 og i løbet af første halvdel af 1982. Arbejdet resulterede i, at der i marts 1982 blev fremlagt forskellige konkrete forslag for Rådet. Det kunne ved en uformel samling den 15. maj 1982 ikke blive enigt om det udkast til beslutning⁽³⁾, som Kommissionen fastlagde, og pålagde Det monetære Udvalg og Centralbankchefkomiteen at fortsætte undersøgelsen af problemerne.

For så vidt angår anerkendelse af ECU'en som valuta, skal det bemærkes, at den allerede tillægges denne status af størsteparten af medlemsstaterne. Problemerne med hensyn til en generel anerkendelse af ECU'en har, ligesom problemerne omkring vurderingen af det bidrag, dette instrument ville kunne yde til opretholdelsen af EMS-samarbejdet og til en genoptagelse af den finansielle integrationsproces, været behandlet i to meddelelser fra Kommissionen til Rådet⁽⁴⁾.

(1) To tredjedele af købene blev foretaget i andet kvartal.

(2) Denne vending i tendensen for valutaindlændinges transaktioner med udenlandske værdipapirer skyldes rentefaldet, som lettede de indenlandske bankers afhændelse af udenlandske obligationer og oprettelsen af værdipapirvalutamarkedet, som blokerede de andre valutaindlændinges nettokøb af udenlandske værdipapirer.

(3) Dok. KOM(82) 133 endelig udg.

(4) Dok. KOM(83) 207 af 18.4.1983 og KOM(83) 274 af 24.5.1983.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 828/83

af Pierre-Bernard Cousté (DEP — F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(25. juli 1983)

Om: Plan for samarbejde vedrørende nuklear fusion mellem EF og De forenede Stater

Kan Kommissionen redegøre for de kontakter, der har været mellem EF og De forenede Stater med henblik på at indføre et samarbejde om nuklear fusion?

Hvornår kan et sådant projekt gennemføres, og hvilke fordele vil de forskellige medlemsstater få på baggrund af den respektive udvikling i hver af medlemsstaterne på atomenergiområdet og på baggrund af deres eventuelle forskellige ønsker på området?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Étienne Davignon**

(11. oktober 1983)

Efter at Europa-Parlamentet henstillede til Kommissionen om at intensivere det internationale samarbejde på fusionsområdet, især med De forenede Stater⁽¹⁾, har den taget indledende kontakter herom med de amerikanske myndigheder på flere niveauer, først i form af en samtale i maj 1982 mellem Étienne Davignon og Dr. Keyworth, den amerikanske præsidents videnskabelige rådgiver. Af disse kontakter og af drøftelser i de rådgivende organer for Fællesskabets fusionsprogram fremgik det, at det er muligt og ønskeligt at oprette en rammeaftale mellem USA og Euratom på fusionsområdet. I henhold til Euratomtraktatens artikel 101 forelagde Kommissionen således i juni 1983 Rådet et udkast til afgørelse vedrørende forhandlingsdirektiver for Kommissionen for forhandling af en sådan aftale⁽²⁾. Så snart Rådet vedtager denne afgørelse, begynder forhandlingerne. Aftalen vil kunne indgås af Kommissionen og godkendes af Rådet inden udgangen af 1983.

Eftersom fusionsprogrammet omfatter alle Fællesskabets aktiviteter på dette område, skulle alle medlemsstaterne kunne drage fordel af et samarbejde, hvor alle deltagerne får adgang til viden opnået fra forskellig side. Dette samarbejde vil dermed bl. a. bidrage til at undgå dobbeltarbejde, som ellers ville medføre forsinkelser eller yderligere udgifter.

(1) Europa-Parlamentets møde den 12.3.1982 — EFT nr. C 87 af 5.4.1982.

(2) Dok. KOM(83) 349 endelig udg. af 14.6.1983.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 829/83

af Pierre-Bernard Cousté (DEP — F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(25. juli 1983)

Om: Lufttransport

Kan Kommissionen oplyse, hvilke foranstaltninger den agter at træffe for, i sine forskellige forslag vedrørende europæisk lufttransport, at undgå at indføre yderligere bureaukrati i lufttransportsystemet, som vil forøge luftfartselskabernes udgifter?

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for, efterhånden som dets projekter vedrørende den europæiske lufttransport indføres, at sikre sig, at medlemsstaterne gradvis ophæver deres egne bestemmelser?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Giorgios Contogeorgis**

(11. oktober 1983)

Kommissionen er klar over, hvor betydningsfuldt det er at undgå indførelse af yderligere bureaukrati i den civile luftfart og tilmed af, at det så vidt muligt bør indskrænkes. Dette spørgsmål ligger den meget på sinde under forberedelsen af den fremtidige politik vedrørende den civile luftfart.

Procedurerne til sikring af at medlemsstaterne i deres nationale lovgivning gennemfører de af Rådet vedtagne bestemmelser ligger i faste rammer. Kommissionen vil anvende dem, når det er nødvendigt og hensigtsmæssigt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 841/83

af Allan Rogers (S — GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(25. juli 1983)

Om: Offentliggjorte statistiske kilder

Vil Kommissionen med hensyn til »classement hiérarchique des régions selon l'indicateur de référence du Fonds social européen«, som offentliggjordes den 19. april 1983 af De europæiske Fællesskabers statistiske Kontor, offentliggøre eller meddele sted og tidspunkt for offentliggørelsen af

1. de grundlæggende statistiske data, som er anvendt til beregning af referenceindikatoren, og
2. den formel, som er anvendt til beregning af referenceindikatoren på grundlag af de grundlæggende statistiske data?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Richard Burke**

(28. september 1983)

Det statistiske materiale, der anvendes til udarbejdelsen af Den europæiske Socialfonds referenceindikator, udgøres af resultaterne fra den undersøgelse, Fællesskabet i 1981 foretog af arbejdskraften, af bruttonationalproduktet udtrykt i 1981-markedspriser i de enkelte medlemsstater, og af de statistiske indikatorer i underregionerne (niveau III i Nomenklaturen for de statistiske territoriale enheder — NUTS) vedrørende den samlede befolkning, den registrerede arbejdsløshed og bruttonationalproduktet.

Resultaterne for Fællesskabets undersøgelse af arbejdskraften er oplagret i Eurostat's base for regionale data, og de vil blive offentliggjort for hver enkelt regions vedkommende i det kommende nummer af Eurostat's publikation »Regional statistisk årbog«, der forventes at udkomme i første kvartal af 1984.

Bruttonationalproduktet udtrykt i 1981-markedspriser for hver enkelt medlemsstat står opført i Eurostat's publikation »Nationalregnskaber ENS — Totaler, 1960—1981«.

De statistiske indikatorer på niveau III offentliggøres regelmæssigt af medlemsstaterne, oplagres i Eurostat's base for regionaldata og leveres på forlangende.

Den formel, der er anvendt til beregningen af indikatorerne, er beskrevet i det til »classement hierarchique des régions« vedlagte dokument med titlen »Statistiske referenceindikatorer for Den europæiske Socialfond, Luxembourg, den 11. april 1983«.

Referenceindikatoren er blevet udregnet som det aritmetiske gennemsnit af arbejdsløshedsindekserne (i alt; unge under 25 år; arbejdsløshedsperiode over seks måneder) og den reciproke værdi af bruttonationalproduktet pr. indbygger, idet disse indekser selv er udregnet i forhold til Fællesskabets gennemsnit.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 842/83

af Dimitrios Adamou (COM — GR)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(25. juli 1983)

Om: »Tilbagekøb af græske abrikoser«

Skønt EF ikke er selvforsynende med abrikoser, (produktionen dækker kun 86 % af behovet), og skønt der findes en omfattende abrikosdyrkning sted

i departementerne Korinth og Argolida, der giver produkter af meget høj kvalitet, er titusindvis tons abrikoser i år blevet kørt på lossepladsen med »tilskud« fra Fællesskabet. Det mærkelige er, at der med et beløb svarende til halvdelen af det, der blev bevilget til tilbagekøb, kunne være givet tilskud til eksport og afsætning af græske abrikoser både på markederne i Fællesskabet og i tredjelande samt til fremstilling af abrikoskonserves og -saft. De kompetente myndigheder i EF har kategorisk afvist en sådan løsning og fastholdt støtten til nedgravning af abrikoserne. Denne holdning fremkaldte en berettiget mistanke hos de græske abrikosproducenter om, at Fællesskabet bevidst tilskynder landbrugerne i Korinth og Argolida til at opgive produktionen, som bliver ufordelagtig og endog fører til nedlæggelse af abrikostræer.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke foranstaltninger den agter at træffe med henblik på at beskytte og yde støtte til den græske abrikosproduktion, som i alt ikke overstiger 100 000 tons om året, eksporten og fremstillingen af abrikoskonserves og -saft, således at nedgravningen af abrikoser ikke gentages?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Poul Dalsager**

(7. oktober 1983)

Kommissionen vil gerne først henlede det ærede medlems opmærksomhed på, at der for første gang i 1982 er blevet fastsat en basispris og en opkøbspris for abrikoser.

Disse priser er blevet fastsat således, at den tilbagekøbspris, som anvendes af producentsammenslutningerne, er lavere end den opkøbspris, som forarbejdningsindustrien normalt anvender for dette produkt.

Der er ingen tvivl om, at dette høstårs produktion, som de græske myndigheder anslår til ca. 120 000 tons, vil være betydeligt større end sidste års produktion på omkring 85 000 tons.

Kommissionen har ikke til hensigt at træffe foranstaltninger, som gør det muligt at afsætte abrikoser, der er trukket tilbage fra markedet, til industrien. Foranstaltninger af denne art ville utvivlsomt medføre, at industrien ikke foretog sine opkøb ad normal vej, og således bevirke en stigning i tilbagekøbene.

Kommissionen har imidlertid, for at imødegå de uheldige virkninger af en stor produktion i dette produktionsår, fastsat restitutionen til 12 ECU pr. 100 kg, med henblik på at fremme eksporten til visse tredjelande.

I øvrigt skal der gøres opmærksom på, at de græske myndigheder, i henhold til bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 37/81 af 1. januar 1981⁽¹⁾, i over-

gangsperioden fortsat kan yde national støtte til producenterne for abrikoser til forarbejdning.

(1) EFT nr. L 3 af 1.1.1981, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 850/83

af Joyce Quin (S — GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(1. september 1983)

Om: Tyske delstaters støtte til tyske skibsværfter

Har Kommissionen undersøgt forholdene omkring den støtte til skibsbyggeriet, som forskellige delstater i Forbundsrepublikken Tyskland yder nogle tyske skibsværfter?

Hvorfor har Kommissionen i benægtende fald ikke undersøgt spørgsmålet om denne støtte?

Er Kommissionen enig i, at det, såfremt bestemmelserne i EØF's femte skibsbygningsdirektiv og de heri indeholdte konkurrenceregler skal forestille at gælde alle EF-skibsværfter, er urimeligt, at visse former for støtte til skibsbyggeri nøje overvåges af Kommissionen, mens andre ikke gør det?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen

(4. oktober 1983)

Som det er tilfældet med alle andre former for støtte, der ydes af decentrale offentlige myndigheder i medlemsstaterne, falder støtte, der ydes af de tyske delstater, ligeledes ind under EØF-traktatens artikel 92 og 93, og det påhviler delstaterne at forhåndsanmelde påtænkte støtteforanstaltninger, før de gennemføres. Der blev på konferencen den 21. april 1983 oplyst over for Kommissionen, at en række støtteforanstaltninger, som delstaterne har planlagt at iværksætte til fordel for skibsbygningsindustrien, er afhængige af, at forbundsregeringen ligeledes yder støtte. Forbundsregeringen har endnu ikke taget endelig stilling hertil.

Kommissionen mener, at den tyske forbundsregering fortsat vil overholde sine forpligtelser i medfør af EØF-traktatens artikel 92 og 93 til at anmelde offentlige myndigheders, herunder delstaters, støtteprojekter til Kommissionen. I denne forbindelse følger Kommissionen med særlig opmærksomhed de strukturomlægningsforanstaltninger, der påtænkes iværksat inden for skibsbygningsindustrien i Nordtyskland, og den skal i den forbindelse ikke undlade at overvåge, om traktaten og det femte direktivs bestemmelser overholdes. Kommissionen kan forsikre det ærede medlem, at det femte direktiv

anvendes ensartet i alle medlemsstaterne. De jævnlige multilaterale møder, som Kommissionen har med de nationale eksperter, giver i øvrigt denne al mulig lejlighed til at følge udviklingen nøje.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 851/83

af Joyce Quin (S — GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(1. september 1983)

Om: Den europæiske Fond for Regionaludvikling — Den kvotafrie afdelings særlige programmer

I forordningerne om foranstaltninger under EFRU's kvotafrie afdeling kræves det, at Kommissionen offentliggør de »særlige programmer«, som medlemsstaterne indsender med henblik på de i forordningerne fastlagte berettigede områder.

Vil Kommissionen venligst oplyse, i hvilke udgaver af *De Europæiske Fællesskabers Tidende* Det forenede Kongeriges særlige programmer for skibsbygnings- og for stålindustrien er blevet offentliggjort? Vil Kommissionen, såfremt de ikke er blevet offentliggjort i *Tidende*, venligst oplyse, hvor de er blevet offentliggjort, og hvor de, der er interesseret i disse programmer, kan se en kopi heraf?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Giolitti

(4. oktober 1983)

Det forenede Kongeriges særlige programmer for skibsbygningsindustrien og stålindustrien er ikke blevet offentliggjort.

Den praktiske anvendelse af artikel 3, stk. 8, i den første række kvotafrie EFRU-forordninger har vist sig at være forbundet med visse vanskeligheder.

Offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* betyder automatisk, at programmerne skal oversættes til syv sprog og først kan offentliggøres i hver enkelt sprogudgave, når de foreligger på alle syv sprog. Dette er grunden til, at Kommissionen i sine forslag til den anden række kvotafrie foranstaltninger ikke har stået fast på, at de særlige programmer skal offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, men har foreslået en mere praktisk løsning.

Enhver, der er interesseret i disse programmer, kan anmode Kommissionen om et eksemplar.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 853/83
af Joyce Quin (S — GB)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(1. september 1983)

Om: Den europæiske Fond for Regionaludvikling
 — Den kvotafrie afdeling

Kan Kommissionen bekræfte, at alle små virksomheder inden for servicesektoren med under 25 beskæftigede i Det forenede Kongerige er berettiget til at modtage hjælp i form af tilskud til dækning af omkostninger ved konsulentanalyser vedrørende ledelses- eller organisationsspørgsmål?

Er nogle typer små virksomheder ved lov udelukket i henhold til de pågældende dele af forordning (EØF) nr. 2617/80⁽¹⁾, og i bekræftende fald hvilke?

⁽¹⁾ EFT nr. L 271 af 15.10.1980, s. 16.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Giolitti
(7. oktober 1983)

I henhold til den første række rådsforordninger om gennemførelse af særlige fællesskabsaktioner med henblik på regionaludvikling under Den europæiske Fond for Regionaludvikling's kvotafrie afdeling kan alle mindre virksomheder, der er beliggende i de områder, som forordningerne omfatter, i princippet modtage hjælp i form af tilskud til dækning af omkostninger ved konsulentanalyser vedrørende ledelses- eller organisationsspørgsmål, forudsat de relevante kriterier for modtagelse af støtte er opfyldt.

Imidlertid kan de berørte medlemsstater i de særlige programmer, hvorigennem disse aktioner skal iværksættes, nærmere bestemme de kategorier af små og mellemstore virksomheder, der kan drage fordel af aktionerne.

For de særlige aktioner i henhold til forordning (EØF) nr. 2617/80 gælder følgende kriterier:

- beskæftigelse (under 200 ansatte for virksomheder inden for fremstillingsindustri og under 25 ansatte for andre virksomheder);
- uafhængighed (filialer af større selskaber er udelukket);
- størrelse (omsætningen må ikke overstige 30 mio ECU).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 856/83
af Karl von Wogau (PPE — D)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(1. september 1983)

Om: Mønsterbeskyttelse i Det forenede Kongerige

I dens svar på skriftlig forespørgsel nr. 2015/82, 2016/82 og 2017/82⁽¹⁾ nævnte Kommissionen, at den britiske lovgivning, der sikrer mønsterbeskyttelse for tegninger af funktionelle artikler, i det mindste udgør en potentiel handelshindring mellem medlemsstaterne.

Er Kommissionen klar over, at denne lovgivning gør det muligt for visse producenter at opretholde faktiske monopoler i Det forenede Kongerige ved at hindre import af konkurrerende produkter fra andre medlemsstater, hvor disse handles frit?

Hvad agter Kommissionen at gøre for at sætte en stopper for denne konkurrencefordrejning?

⁽¹⁾ EFT nr. C 189 af 14.7.1983, s. 7.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes
(17. oktober 1983)

Kommissionen er bekendt med, at den britiske lovgivning om ophavsret anvendes til at forhindre markedsføring af visse brugsartikler, såsom reservedele til maskiner, i Det forenede Kongerige. Dette har i en række tilfælde umuliggjort import af disse varer fra andre medlemsstater. Kommissionen har taget kontakt med de britiske myndigheder og er i færd med at drøfte mulighederne for at løse dette problem i forbindelse med den revision af lovgivningen om ophavsret, mønsterret og beskyttelse af fabrikanternes rettigheder, der i øjeblikket er i gang i Det forenede Kongerige.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 858/83
af Kenneth Collins (S — GB)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(1. september 1983)

Om: Indstrømning af heroin

Materiale i en nyligt fremlagt rapport fra »the Society of Civil and Public Servants« (sammenslutning af privat og offentligt ansatte) viser, at en af grundene til, at heroin findes i så rigelig mængde i

Det forenede Kongerige er, at toldkontrollen er ved at blive ineffektiv. For at bekæmpe problemet må toldkontrollen skærpes, ikke svækkes.

Vil Kommissionen derfor, da Fællesskabet har ansvaret for tilstrækkeligheden af toldkontrollen i alle medlemsstaterne, træffe foranstaltninger til at sikre, at toldkontrollen i Det forenede Kongerige, for at beskytte Det forenede Kongerige og EF's grænser mod indstrømning af heroin, igen bringes op på et tilstrækkeligt niveau?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes**

(20. oktober 1983)

Kommissionen skal henvise det ærede medlem til svar på skriftlig forespørgsel nr. 816/83 fra Win Griffiths⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 315 af 21. 11. 1983, s. 14.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 859/83

af Eisso Woltjer (S — NL)

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(1. september 1983)

Om: Kønslugt ved ukastrerede ungorner.

Er Rådet klar over, at der årligt på basis af direktiv 64/433/EØF⁽¹⁾ efter hvad vi ved i dag, spildes en mia gylden på grund af den obligatoriske kastration af ungorner, og at man derved samtidig forårsager unødigt dyrplageri?

Er Rådet bekendt at, i hvert fald hvad angår de eksporterende lande, svin med en slagtevægt indtil 90 kg ikke har nogen ornelugt? (på grund af de moderne hurtige opfedningsmetoder).

Kan Rådet meddele, hvornår man i overensstemmelse med det, der er aftalt i direktivet om sundhedsmæssige problemer i samhandelen inden for Fællesskabet, vil tage en beslutning om en grænse for slagtevægten for ikke kastrerede svin af hankøn?

⁽¹⁾ EFT nr. 121 af 29.7.1964 i specialudgave 1963—64, s. 175.

Svar

(28. oktober 1983)

Rådet erindrer det ærede parlamentsmedlem om, at medlemsstaterne i henhold til direktiv 64/433/EØF — om sundhedsmæssige problemer vedrørende han-

delen med fersk kød inden for Fællesskabet — (især artikel 3, sidste stykke) har pligt til at drage omsorg for, at kød, bestemt til handel inden for Fællesskabet, opfylder betingelserne i dette direktiv, der — under hensyntagen til særlige forbrugerkrav i visse medlemsstater — indeholder bestemmelser om udelukkelse fra samhandelen inden for Fællesskabet af kød, der har kønslugt, og at de eneste garantier, der i så henseende gives forbrugerne, trods de seneste teknologiske fremskridt, navnlig »Elise«-metoden, er at kastrere ungorner eller at fastsætte en grænse for slagtevægten.

Rådet understreger i den forbindelse, at fastsættelsen af en maksimalvægt — på indeværende tidspunkt — i de tekniske instanser har givet anledning til meningsuoverensstemmelser vedrørende denne grænse, eftersom produktionsforholdene varierer fra medlemsstat til medlemsstat.

Alligevel har Rådet, der med direktiv 83/90/EØF og navnlig artikel 5, litra a)⁽¹⁾, har søgt at lempe bestemmelserne, forpligtet sig til at vedtage en sådan grænse, således at disse lempeligere bestemmelser kan træde i kraft den 1. januar 1985.

⁽¹⁾ EFT nr. L 59 af 5.3.1983.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 863/83

af Ien van den Heuvel (S — NL)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(1. september 1983)

Om: Klage fra to medlemmer af det nederlandske »Emancipatieraad« over gennemførelsen af direktivet om »ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring«

Er Kommissionen rede til at behandle ovennævnte klage hurtigst muligt og i sammenhæng med det andragende af Rozemond for »Breed Platform Vrouwen voor Economische Zelfstandigheid« (bred kvindeplatform for økonomisk selvstændighed), som Europa-Parlamentet har til behandling (andragende nr. 64/82)?

Er Kommissionen rede til over for den hollandske regering at påpege sammenhængen mellem klage og andragende, således at den hollandske regerings reaktion kan inddrages ved behandlingen af begge sager?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ivor Richard**

(13. oktober 1983)

I medfør af EØF-traktatens artikel 155 er Kommissionen i gang med at undersøge den klage, der er indgivet af to medlemmer af »Emancipatieraad« (ligestillingsrådet), J. H. Krijnen og J. Van Vaalen, der også har sæde i Det rådgivende Udvalg for ligestilling mellem mænd og Kvinder.

Kommissionen har underrettet den nederlandske regering herom og anmodet den om alle de oplysninger, der er nødvendige for at afgøre, om de i klagen omhandlede nationale bestemmelser indebærer en forværring af situationen og således risiko for, at målsætningen i direktiv 79/7/EØF⁽¹⁾ ikke kan gennemføres.

Kommissionen bekræfter, at denne sag behandles sammen med andragende nr. 64/82 fra Kitty Roozmond.

⁽¹⁾ EFT nr. L 6 af 10. 1. 1979, s. 24.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 867/83
af Félix Damette (COM — F)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber**

(1. september 1983)

Om: De enkelte landes handelsforbindelser inden for Fællesskabet omsat til »beskæftigelsesækvivalens«

Kan Kommissionen omsætte de enkelte landes handelsforbindelser inden for Fællesskabet til »beskæftigelsesækvivalens«?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Richard Burke**

(3. oktober 1983)

For at omsætte samhandelen inden for Fællesskabet til »beskæftigelsesækvivalenter« kan man på grundlag af beskrivelsen af den økonomiske struktur i input/output-tabellerne for 1975 foretage følgende analyse:

1. Det antages, at en medlemsstats samlede endelige efterspørgsel alene repræsenteres af den eksport til de øvrige medlemsstater, der rent faktisk har fundet sted i løbet af det nævnte år, dvs. 1975.
2. I den statistiske Leontieff-model beregner man den produktion, der direkte og indirekte er fremkaldt af den endelige efterspørgsel som beskrevet under 1.
3. Man beregner forholdet mellem den således udregnede produktion og den produktion, der er registreret for året 1975.
4. Såfremt man antager, at arbejdsproduktiviteten er den samme i eksportindustrierne og hjemmemarkedsindustrierne, kan man for hver medlemsstat danne sig et skøn over antallet af personer, der direkte og indirekte arbejder for eksporten til de øvrige medlemsstater, ved at multiplicere det under punkt 3. nævnte forhold med den samlede beskæftigelse i den pågældende medlemsstat.

Det samlede antal personer, der i 1975 arbejdede for eksporten til de øvrige medlemsstater (målt i absolutte tal og i procent af den samlede beskæftigelse)

	Samlet antal personer (× 1 000)	I forhold til den samlede beskæftigelse i hvert land %
Forbundsrepublikken Tyskland	2 232	8,7
Frankrig	1 624	7,6
Italien	1 418	7,1
Nederlandene	967	25,6
Belgien	829	21,9
Det forenede Kongerige	1 383	5,5
Danmark	267	11,4
Irland ⁽¹⁾	(210)	(20)

⁽¹⁾ For Irlands vedkommende er fordelingen eksport til EØF/eksport til tredjelande baseret på skøn foretaget af EUROSTAT.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 868/83
af Félix Damette (COM — F)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(1. september 1983)

Om: Anvendelse af reglen om tilpasning (artikel 60, stk. 2, litra b) i EKSF-traktaten)

Kan Kommissionen oplyse:

- om omtalte tilpasningsregel om »betingelser der tilbydes af virksomheder uden for Fællesskabet« anvendes og i hvilket omfang (procentsats af købene eller transaktionerne udført »tilsvarende« pris)?
- hvorledes anvendes denne regel i det omfang, hvor Kommissionen fastsætter minimumspriser på grundlag af den konstaterede krisetilstand?
- om denne tilpasningspraksis ikke gør fastsættelsen af prisskalaerne ineffektiv?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Étienne Davignon

(30. september 1983)

Kommissionen skal meddele det ærede medlem, at:

- EKSF-traktatens artikel 60, stk. 2, litra b), tillader virksomhederne at bringe deres tilbud på linje med de betingelser, der tilbydes af virksomheder uden for Fællesskabet, forudsat at sådanne transaktioner anmeldes til Kommissionen, som i tilfælde af misbrug kan begrænse eller inddrage de pågældende virksomheders adgang til at benytte sig af denne undtagelsesbestemmelse.

En forudsætning for at anvende denne undtagelse er, at tilpasningen har været betinget af effektiv konkurrence fra virksomheden uden for Fællesskabet (beslutning nr. 30/53, artikel 6, stk. 4)⁽¹⁾.

Virksomhederne skal inden for tre dage efter indgåelsen heraf give Kommissionen meddelelse om transaktioner, ved hvilke de har tilpasset deres tilbud efter betingelser, der tilbydes af virksomheder uden for Fællesskabet (beslutning nr. 23/63 af 1. december 1963)⁽²⁾.

- I forbindelse med arrangementerne ved et antal tredjelande er der indført forbud mod, at Fællesskabets virksomheder foretager tilpasning til

priser tilbudt af disse tredjelande (beslutning nr. 527/78/EKSF)⁽³⁾. Tilpasningen til tilbud fra tredjelande er kun mulig for produkter, som ikke er omfattet af arrangementerne med disse lande, og for produkter, som tilbydes af tredjelande, med hvilke der ikke er afsluttet arrangementer.

Kommissionen anvender i øjeblikket ikke muligheden for at fastsætte mindstepriser i henhold til artikel 61.

- Offentliggørelsen af priser og salgsbetingelser og muligheden for tilpasning, som er nævnt i artikel 60, stk. 2, er to betingelser, som ikke kan adskilles, idet offentliggørelsen af listepriser i øvrigt er nødvendig for tilpasningen.

⁽¹⁾ EFT nr. C 29 af 12.5.1973.

⁽²⁾ EFT 187 af 24.12.1963, s. 2976/63.

⁽³⁾ EFT nr. L 73 af 15.3.1978.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 870/83
af Félix Damette (COM — F)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(1. september 1983)

Om: Strukturen i den fransk-vesttyske handel

Kan Kommissionen give en oversigt (siden 1975) over strukturen i den fransktyske handel og særligt fremhæve:

- forbrugsgoder,
- kapitalgoder,
- basisprodukter,
- mellemprodukter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Richard Burke

(10. oktober 1983)

Vedlagt findes en oversigt over strukturen i handelen mellem Frankrig og Forbundsrepublikken Tyskland. For at give det ærede medlem et så ensartet vurderingsgrundlag som muligt, har Kommissionen valgt at give de ønskede statistiske oplysninger for perioden 1977—1982.

Strukturen i handelen mellem Frankrig og Forbundsrepublikken Tyskland

(mio ECU)

	Forbundsrepublikken Tysklands import fra Frankrig					
	1977	1978	1979	1980	1981	1982
Forbrugsgoder	2 026	2 178	2 349	2 600	2 688	2 814
Investeringsgoder	4 039	4 247	5 204	5 491	6 393	8 039
Mellemprodukter	2 251	2 469	3 161	3 487	3 594	3 752
Andre varer	2 048	2 195	2 562	2 964	3 339	3 522
I alt	10 364	11 089	13 276	14 542	16 014	18 127

(mio ECU)

	Forbundsrepublikken-Tysklands eksport til Frankrig					
	1977	1978	1979	1980	1981	1982
Forbrugsgoder	1 794	1 943	2 173	2 350	2 586	2 999
Investeringsgoder	6 227	6 411	7 465	8 988	10 561	13 875
Mellemprodukter	2 756	3 023	3 665	3 984	4 096	4 620
Andre varer	1 927	2 270	2 625	3 145	3 406	3 813
I alt	12 704	13 647	15 928	18 467	20 649	25 307

Kilde: EUROSTAT

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 872/83

af Félix Damette (COM — F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(1. september 1983)

Om: Intern fællesskabsstatus inden for landbruget medlemsstat for medlemsstat

Kan Kommissionen oplyse mig om den interne fællesskabsstatus inden for landbruget medlemsstat for medlemsstat?

type blive sendt direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets generalsekretariat.

(¹) Jf. f. eks. svar på skriftlige forespørgsel: nr. 938/76 fra hr. Waltmans (EFT nr. C 191 af 10.8.1977, s. 13); nr. 50/79 fra Lord Bessborough (EFT nr. C 164 af 2.7.1979, s. 9); nr. 1260/81 fra Hans-Joachim Seeler og Dieter Rogalla (EFT nr. C 47 af 22.2.1982, s. 15); nr. 883/82 af det ærede medlem (EFT nr. C 327 af 13.12.1982, s. 4).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 876/83

af Georges Frischmann (COM — F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(1. september 1983)

Om: Medlemsstaternes former for støtte til basisindustrier, til energi ...

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christopher Tugendhat

(13. oktober 1983)

Kommissionen har gentagne gange(¹) gjort opmærksom på, at man ikke skal fokusere på budgetsaldoene, som giver et ufuldstændigt og utilfredsstillende billede af situationen. Dette gælder »a fortiori« for landbrugsaldoene.

Med disse forbehold vil en oversigt af den ønskede

Kan Kommissionen oplyse de forskellige former for støtte eller subvention — og omfanget heraf —, som medlemsstaterne giver til basisindustrierne og til energien (jern- og stålindustrien, metalindustrien, bortset fra jernindustrien, basis-kemivirksomheder, raffinering...)?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen**

(13. oktober 1983)

De industrier, som det ærede medlem har nævnt som eksempler på basisindustrier, kan alle, med undtagelse af de industrier, for hvilke særlige ordninger finder anvendelse (såsom stålindustrien) modtage regionalstøtte og general støtte i alle medlemsstater, navnlig til forskning og udvikling, miljøbeskyttelse, osv., for så vidt disse ordninger er blevet godkendt af Kommissionen.

En nøjagtig beskrivelse af disse ordninger og deres anvendelse på basisindustriene ville medføre urimeligt store administrative omkostninger for de forskellige medlemsstater og for Kommissionen. Derfor er Kommissionen ikke i stand til at give nærmere enkeltheder herom.

Såfremt medlemsstaterne ønsker at yde særlig sektorstøtte til disse industrier, skal de i henhold til EØF-traktatens artikel 93, stk. 3, give Kommissionen underretning om enhver påtænkt indførelse eller ændring af støtteforanstaltninger. Kommissionen har i de seneste år måttet tage stilling til en lang række foranstaltninger.

Det ville gå ud over rammerne for svar på en skriftlig forespørgsel, såfremt Kommissionen skulle fremlægge resultaterne af hver enkelt undersøgelse for de forskellige basisindustrier.

Derfor må Kommissionen bede det ærede medlem om at rådføre sig med de rapporter, som den har udarbejdet om konkurrencepolitikken, og hvori findes en nærmere redegørelse for de støtteforanstaltninger, som Kommissionen har godkendt til og med 1982.

Det ærede medlem kan ligeledes konsultere EF-bulletinen, som Kommissionen offentliggør månedlig, og som indeholder fortløbende oplysninger om vedtagelserne fra årets begyndelse vedrørende statsstøtte.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 884/83

af Robert Battersby (ED — GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(1. september 1983)

Om: Flekstid for Kommissionens personale

Kan Kommissionen oplyse, hvorvidt den agter at indføre flextid for alle ansatte samt overveje muligheden for at tillade personalet at opspare et begrænset antal ekstra arbejdstimer, som skal bidrage til yderligere ferie for personalet ud over den årligt berettigede ferie?

Et sådant system ville være af betydelig værdig for en stor del af personalet, der regelmæssigt i årets løb rejser til deres hjemland i weekender og på offentlige fri- og helligdage, og som ofte bruger adskillige timer til rejsen og hyppigt ikke kan reservere flypladser.

Det ville også sikre, at Kommissionen fulgte samme praksis i dette spørgsmål, som andre oplyste internationale organisationer og virksomheder har fastlagt.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Richard Burke**

(30. september 1983)

På grundlag af de pilotforsøg, som blev omtalt i svaret på skriftlig forespørgsel nr. 170/83 fra det ærede medlem⁽¹⁾, skal Kommissionen undersøge det formålstjenlige i at udstrække en flekstidsordning til hele sit personale.

Reglerne for gennemførelsen af en sådan udstrækning vil blive udarbejdet således, at der tages det størst mulige hensyn til tjenestens krav og personalets interesser.

⁽¹⁾ EFT nr. C 177 af 4.7.1983, s. 29.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 886/83

af Rudolf Wedekind (PPE — D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(1. september 1983)

Om: Rammeprogrammet for EF's videnskabelige og tekniske aktiviteter 1984 til 1987

Hvilke formelle regler gælder for højere læreanstalters anmodning om deltagelse i forsknings- og udviklingsprogrammet?

Hvilke EF-instanser skal ansøgerne henvende sig til?

Hvilken størrelsesorden har det finansielle tilskud?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Étienne Davignon**

(7. oktober 1983)

Det af Kommissionen forelagte rammeprogram for 1984 til 1987⁽¹⁾ skal tjene som ledetråd for planlægning, vedtagelse og finansiering af specifikke EF-aktiviteter på området forskning, udvikling og demonstration; det er ikke tænkt som retsgrundlag for

tildeling af midler til fremme af forskningen via kontrakter med omkostningsdeling. Retsgrundlaget for foranstaltninger til fremme af forskningen udgøres stadigvæk af Rådets afgørelser om EF's specifikke forsknings-, udviklings- og demonstrationsindsats.

For så vidt disse specifikke afgørelser fra Rådets side hjemler tildeling af midler til fremme af forskningen via kontrakter med omkostningsdeling, fastsætter Kommissionen for det enkelte program betingelserne for tildeling af sådanne midler og offentliggør i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* under angivelse af de væsentligste betingelser en indkaldelse af egnede forskningsforslag. En sådan indkaldelse omfatter også angivelse af den tjenestegren, der er beføjet til at give oplysninger og til at modtage ansøgninger, samt angivelse af omfanget af det finansielle tilskud.

(¹) Dok. KOM(83) 260 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 887/83
af Rudolf Wedekind (PPE — D)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(1. september 1983)

Om: Protektionistisk annoncekampagne i Det forenede Kongerige

Hvad agter Kommissionen at gøre i anledning af den anti-europæiske annoncekampagne, der køres af 35 fagforbund og virksomheder inden for britisk industri, og hvori disse opfordrer producenter til at forsyne deres varer med et »Think British Symbol« med nationalflag og samtidig opfordrer de britiske forbrugere til at bruge tre pund om ugen til køb af britiske produkter i stedet for »tankeløst at købe udenlandske varer«?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
(17. oktober 1983)

I sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 2097/82 fra Mark Clinton(¹) nævnte Kommissionen, at EØF-traktatens konkurrenceregler under visse omstændigheder kan gælde for reklamekampagner, der tager sigte på at fremme salget af nationale produkter, forudsat at kampagnen er udtryk for misbrug eller konkurrencebegrænsende adfærd fra de pågældende virksomheders side og har eller kan få virkninger for handelen mellem medlemsstaterne.

For at tage stilling til, om konkurrencereglerne bør bringes i anvendelse med hensyn til den af det ærede medlem omtalte »Think British«-kampagne, må Kommissionen først foretage en nærmere undersøgelse for at fastslå den nøjagtige karakter af de påståede aktiviteter.

Bortset fra sagens strengt juridiske aspekter finder Kommissionen generelt enhver kampagne, som strider mod traktatens ånd, meget beklagelig.

(¹) EFT nr. C 219 af 16.8.1983, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 888/83
af Rudolf Wedekind (PPE — D)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(11. september 1983)

Om: Fransk afvisning af lastvogne med elektrotekniske produkter

Den 1. juli 1983 tilbageviste franske toldere flere lastvogne med ca. 600 tyske fryserer. Importafvisningen blev ikke begrundet med f. eks. kvalitative eller sikkerhedstekniske årsager; derimod blev det gjort gældende, at disse fryserer ikke var forsynet med et bestemt kontrolmærke eller ledsaget af en særlig godkendelsesattest, hvilket er obligatorisk i Frankrig fra den 1. juli.

Deler Kommissionen den frygt, det tyske centralforbund for den elektrotekniske industri nærer for, at Frankrig i stigende grad forholder sig protektionistisk?

Hvad agter Kommissionen at foretage sig over for yderligere foranstaltninger af denne art mod andre produkter, hvor de tyske producenter er særlig ydedygtige?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes
(11. oktober 1983)

Kommissionen havde allerede, inden det ærede medlems forespørgsel fremkom til Kommissionen, rettet henvendelse til de franske myndigheder for at få suspenderet anvendelsen af arrêté af 10. juni 1983, der danner retsgrundlag for de pågældende foranstaltninger.

Den indledte den 7. juli 1983 en nu igangværende procedure med hensyn til overtrædelse af EØF-traktatens artikel 30 baseret på samme traktats artikel 169.

Kommissionen vil meget omhyggeligt som i det foreliggende tilfælde undersøge alle klager, som den måtte få forelagt vedrørende foranstaltninger, der hindrer samhandelen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 891/83
af Horst Seefeld og Gerhard Schmid (S — D)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(1. september 1983)

Om: Transport af frisk mælk til Italien

Frisk mælk fra Bayern må for tiden for 57 % vedkommende transporteres med jernbane ad den væsentligt længere rute via Chiasso i stedet for via Brenner-passet.

Kommissionen bedes oplyse:

1. Er det korrekt, at omvejen er nødvendig, fordi
  - a. de italienske myndigheder ikke kan gennemføre veterinærmedicinske undersøgelser i Fortezza om søndagen,
  - b. der kun kan holde to tog på baneanlægget?
2. I bekræftende fald bedes Kommissionen oplyse: Kunne dette forhold ændres ved, at veterinærkontrollen også kunne gennemføres inde i Italien, f. eks. i Bologna, eller direkte hos modtageren?
3. Er Kommissionen rede til at medvirke til at få dette åbenbare misforhold bragt af vejen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Poul Dalsager
(11. oktober 1983)

Kommissionen har ikke tidligere været bekendt med det specielle problem, som de ærede medlemmer nævner, selv om den for nylig har undersøgt (og indledt en overtrædelsesprocedure mod Italien i henhold til EØF-traktatens artikel 169) et lignende problem, nemlig vanskeligheder i forbindelse med indførsel af visse mælkeprodukter over et andet grænsetoldsted. Kommissionen må derfor først undersøge de særlige omstændigheder ved denne nye sag.

Kommissionens undersøgelse af sagen vil også omfatte en undersøgelse af, hvorvidt de sundhedsmæssige krav med hensyn til mælk, der indføres til Italien, er mere vidtgående, end bestemmelserne i EØF-traktatens artikel 36 tillader.

Kommissionen vil gøre sit yderste for at sikre, at de af de ærede medlemmer nævnte indførsler ikke rammes af foranstaltninger, der er uforenelige med fællesskabsbestemmelserne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 901/83
af Renate-Charlotte Rabbethge (PPE — D)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(1. september 1983)

Om: Beregning af omfanget af den samlede udviklingshjælp

De enkelte EF-lande beregner omfanget af deres udviklingshjælp forskelligt. I Frankrig f. eks. bliver stipendier til alle studerende fra udviklingslande opført på budgettets udviklingskonto. I Forbundsrepublikken Tyskland bliver disse udgifter derimod konteret som uddannelsesudgifter.

Disse i sig selv begrænsede beløb dukker op igen i forbindelse med beregningen af bruttonationalproduktet, hvor der kan være en forskel på op til 0,5 %. Når det kommer til stykket, kan EF-landene ikke mere sammenlignes med hinanden.

Hvad agter Kommissionen at gøre for at få harmoniseret beregningsgrundlaget i EF-landene?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Edgard Pisani
(5. oktober 1983)

De statistiske oplysninger om den statslige udviklingsbistand, der gives af medlemmerne af OECD's Komite for Udviklingsbistand (DAC), udarbejdes alle på et harmoniseret beregningsgrundlag efter faste retningslinjer, der er opstillet af den nævnte komite. Alle DAC's medlemmer indregner således deres udgifter til stipendier til studerende fra udviklingslandene i deres statistik over den ydede statslige udviklingsbistand, uanset hvorledes disse udgifter er konteret på deres eget budget.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 903/83
af Vera Squarcialupi (COM — I)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(1. september 1983)

Om: Forbrugerbeskyttelse i forbindelse med restauranter, hospitaler, marketenderier og andre lignende etableringer

I artikel 1, stk. 2, i Rådets direktiv 79/112/EØF af 18. december 1978⁽¹⁾ om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler bestemt til den endelige forbruger samt om reklame for sådanne levnedsmidler anføres det, at det pågældende direktiv ligeledes finder anvendelse på levnedsmidler, der er

bestemt til at leveres til restauranter, hospitaler, marketenderier og andre lignende etableringer, i det omfang medlemsstaterne træffer bestemmelse herom.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke medlemsstater der har truffet en sådan bestemmelse?

(¹) EFT nr. L 33 af 8.2.1979, s. 1.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes**

(21. oktober 1983)

Bestemmelserne i Rådets direktiv 79/112/EØF af 18. december 1978 om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler bestemt til den endelige forbruger er blevet integreret i den tyske, belgiske, britiske, luxembourgske og italienske retsorden, for så vidt angår levnedsmidler, der leveres til restauranter, hospitaler, marketenderier og andre lignende etableringer.

Der er planer om at træffe tilsvarende foranstaltninger i Frankrig og Grækenland.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 904/83

af Vera Squarcialupi (COM — I)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(1. september 1983)

Om: Oplysning om, at man bruger kontaktlinser

I forbindelse med ulykker eller ildebefindende kan det forekomme, at personer, der bruger kontaktlinser, ikke får disse taget ud og må beholde dem på over en længere periode, hvilket kan være ubehageligt og endvidere være skadeligt for øjnene.

Finder Kommissionen det ikke hensigtsmæssigt, at der for brugere af kontaktlinser indføres et særligt standardmærke, som andre i forbindelse med eventuel ulykke let kan se og forstå, og at disse oplysninger kan anføres i et fremtidig europæisk sundhedspas?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ivor Richard**

(11. oktober 1983)

Kommissionen agter at forelægge Rådet et forslag om indførelse af et EF-helbredskort på frivillig basis for risikogrupper, dvs. personer, der lider af en alvorlig eller kronisk sygdom. Dette kort vil indeholde oplysninger, der kan sikre, at den lægehjælp, der ydes sådanne personer umiddelbart efter ulykker, ildebefindende m.v., bliver så hensigtsmæssig som

mulig. Man påtænker ikke at indføre en særlig rubrik i dokumentet med oplysninger om, at den pågældende eventuelt bærer kontaktlinser. Den læge, der er ansvarlig for udstedelsen af dokumentet, er imidlertid frit stillet med hensyn til i rubrikken »andre særlige oplysninger« eventuelt at anføre, at den pågældende person bærer kontaktlinser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 915/83

af Gérard Fuchs (S — F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(1. september 1983)

Om: Den europæiske Udviklingsfond

Kan Kommissionen oplyse, hvor store bevillinger under de fire første EUF's der endnu mangler at blive indgået forpligtelser for (afholdt betalinger for)?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Edgard Pisani**

(5. oktober 1983)

Pr. 30. juni 1983 var stillingen for de første fire EUF som følger med hensyn til beløb, for hvilke der endnu ikke er indgået forpligtelser, eller som endnu ikke er udbetalt:

(1 ECU)

	Indgåelse af forpligtelser	Udbetalinger
1. EUF	(afsluttet)	(afsluttet)
2. EUF	893 401,84	2 871 932,73
3. EUF	17 796 465,83	53 583 106,32
4. EUF	154 296 284,97	802 935 752,03
I Alt	172 986 152,64	859 390 791,08

Af et samlet beløb på 5 372 234 861,04 ECU mangler der således endnu at blive indgået forpligtelser for 3,22 % og der resterer 15,99 % at udbetale af de første fire EUF.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 916/83

af Marie-Jane Pruvot (L — F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(1. september 1983)

Om: Optikernes kompetence

Kunne Kommissionen undersøge muligheden for at forbyde optikerne at foreskrive kontaktlinser uden medicinsk kontrol, idet denne praksis ofte medfører alvorlige risici for patienten?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Richard Burke**

(7. oktober 1983)

Kommissionen finder det ikke formålstjenligt at udstede bindende forskrifter om optikerens kompetence.

Den mener, at medlemsstaterne har tilstrækkelige tilskyndelsesmidler til i praksis at løse problemet med recepter på kontaktlinser; de sociale sygesikringsorganisationer eller sundhedstjenesterne kan nemlig, såfremt de ønsker det, afslå at betale kontaktlinser, der ikke er ordineret af en læge.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 918/83

af Alfred Lomas (S — GB)

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(1. september 1983)

Om: Genoptagelse af fødevarhjælpen til Vietnam

I tidligere svar på mine forespørgsler til Kommissionen og Rådet⁽¹⁾, hvori jeg har anmodet om genoptagelse af fødevarhjælpen til Vietnam, har jeg på forskellige tidspunkter fået anført forskellige grunde til, at fødevarhjælpen ikke kan genoptages.

En årsag var, at der ikke kunne gives garanti for en rimelig fordeling. Dette har vist sig at være forkert igennem rapporter fra OXFAM, De forenede Nationers Verdensfødevarhjælpeprogram, og andre organisationer, der er involveret i fordelingen af fødevarhjælpen til det vietnamesiske folk, der alle har bekræftet, at de er fuldt ud tilfredse med overvågningen, og at Vietnam er et af de bedste modtagerlande i denne henseende.

En anden årsag, der er blevet angivet, har været, at EF ikke ville genoptage fødevarhjælpen til et land, der besatte et andet land, dvs. at »Vietnam var ved at okkupere Kampuchea«. For nylig er EF blevet enig om at genoptage hjælpen til Israel, et meget rigere land, der i langt mindre grad trænger til hjælp end Vietnam, til trods for Israels vedvarende besættelse af Libanon efter Israels brutale invasion af dette land. Nu da princippet er blevet fraveget, vil Rådet da uopsætteligt og alvorligt overveje genoptagelsen af fødevarhjælpen til Vietnam, et land, der

har lidt så forfærdeligt under krige og naturkatastrofer og så desperat trænger til en sådan hjælp?

(1) Skriftlig forespørgsel nr. 1967/81 til Kommissionen, EFT nr. C 225 af 30.8.1982, s. 2.; Spørgsmål nr. H-534/81 til Kommissionen, Forhandlinger i Europa-Parlamentet nr. 1-277 (november 1981), s. 188; Spørgsmål nr. H-806/81 til Rådet, Forhandlinger i Europa-Parlamentet nr. 1-284 (april 1982), s. 171.

Svar

(28. oktober 1983)

Rådet udarbejdede listen over lande og organisationer, der i 1983 kan modtage den fødevarhjælp, der er omhandlet i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 1992/83, på grundlag af den liste over lande og organisationer, der findes i Kommissionens forslag, og på hvilken Vietnam ikke er anført.

Det ærede parlamentsmedlem gøres opmærksom på, at Fællesskabet kan yde — og har ydet — hjælp af hovedsagelig humanitær karakter til nødlidende befolkninger gennem internationale eller ikke-statslige organisationer (NGO), idet det samtidig sikrer sig, at hjælpen faktisk kommer de befolkninger til gode, den er tiltænkt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 932/83

af Michael Welsh (ED — GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(1. september 1983)

Om: Den græske import af lægemidler

Som det vil være Kommissionen bekendt, har de skiftende græske regeringer gennem mange år holdt lægemiddelpriserne kunstigt lave. Dette har gjort det særdeles vanskeligt for lægemiddelproducenterne og deres agenturer at betjene det græske marked. Det påstås nu, at udenlandske lægemiddelleverandører udsættes for følgende former for forskelsbehandling:

- a) De har ikke fået tilladelse til at hæve et produkts cif-pris fra det niveau, der var fastsat på tidspunktet for produktets indførelse på markedet, hvilket i visse tilfælde er så længe som ti år siden.
- b) De har ikke fået tilladelse til at justere de kurser, der benyttes ved omregning af priserne til drakmer. Det har lejlighedsvis taget to år at få godkendt prisstigninger i overensstemmelse med kurssvingninger, og så er endda kun 50 % af stigningen blevet bevilget.

- c) Til trods for dette forhold har det græske toldvæsen baseret sin værdifastsættelse på den gældende valutakurs på tidspunktet for varens udlevering fra frilager og dermed hævet tolden betragteligt.
- d) Visse lægemidler blev forsætligt ikke omfattet af bestemmelserne om kompensation til importører for devalueringen på 18,3 % i januar 1983, og de blev således udelukket fra markedet.
1. Er Kommissionen bekendt med disse påstande, og kan den bekræfte anvendelsen af sådanne metoder?
  2. Hvilke skridt foreslår Kommissionen taget for i alle medlemsstater at sikre korrekte forhold på markedet for lægemidler?
  3. Har Kommissionen henledt de græske myndigheders opmærksomhed på Parlamentets beslutning om lægemiddelindustrien og navnlig de punkter, der specielt fordømmer de græske myndigheders forsøg på at opdele markedet for lægemidler?
  4. Har Kommissionen kendskab til nogen som helst bestemmelse i tiltrædelsestraktaten, som kunne tillade den græske regering at beskytte landets lægemiddelindustri på denne måde?
  5. Vil Kommissionen i benægtende fald overveje at indbringe den græske regering for Domstolen for overtrædelse af Rom-traktatens artikel 34 og 37?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes**
(18. oktober 1983)

De problemer, som det ærede medlem henviser til, har givet anledning til, at Kommissionen for nylig har indledt en overtrædelsesprocedure mod Grækenland i henhold til EØF-traktatens artikel 169.

Kommissionen vil fortsat tage de nødvendige skridt for at sikre, at fællesskabsretten bliver overholdt på dette område.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 950/83
af Ann Clwyd (S — GB)**
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(1. september 1983)

Om: Dom afsagt af Domstolen den 8. oktober 1981 i sag 175/80⁽¹⁾ (Tither kontra Kommissionen)

Domstolen gav Tither medhold i, at han uretmæssigt var blevet afskediget af Kommissionen. Dommen er

imidlertid ikke blevet fuldt ud efterkommet af Kommissionen. Kommissionen bedes derfor besvare følgende:

- a) Er den enig i, at der i overensstemmelse med dommen skal betales renter til Tither af lønrestancen?
- b) I bekræftende fald, hvornår vil en sådan betaling finde sted?

⁽¹⁾ EFT nr. C 219 af 27. 8. 1980, s. 6.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Richard Burke**
(17. oktober 1983)

Den 5. maj 1983 besluttede Kommissionen at betale rente på hr. Tithers endnu udestående løn. Renten for tidsrummet fra 9. oktober 1979 til 18. december 1981 blev beregnet på grundlag af lønnen fra september 1979 til december 1981.

De komplicerede beregninger blev godkendt af de tre berørte afdelinger, og beløbet blev indbetalt på hr. Tithers konto den 6. september 1983.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 957/83
af Andrew Pearce (ED — GB)**
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(1. september 1983)

Om: Tilskud fra Den europæiske Fond for Regionaludvikling

Hvorfor tager det Kommissionen så lang tid at offentliggøre meddelelser om tilskud fra Den europæiske Fond for Regionaludvikling i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*? De afgørelser, der blev truffet den 20. september 1982, var endnu ikke offentliggjort pr. 1. juli 1983.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Giolitti**
(12. oktober 1983)

I årsberetningerne vedrørende forvaltningen af EFRU har Kommissionen gjort rede for de praktiske og tekniske vanskeligheder, som er forbundet med at offentliggøre oversigter på alle fællesskabsprog over samtlige investeringsprojekter, som har modtaget støtte fra EFRU, inden for en rimelig tidsfrist.

På trods af disse vanskeligheder er det for nylig lykkedes at reducere publikationsfristen. Et stort antal beslutninger, som blev truffet i slutningen af 1982,

blev offentliggjort i juli i år, og beslutningerne fra juni i år forventes offentliggjort i oktober.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 964/83

af Brian Key (S — GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(1. september 1983)

Om: Kontrol med luftforurening

I områder som det sydlige Yorkshire er der et højt luftforureningsniveau; vil Kommissionen under henvisning til EF-direktivet om røg- og svovldioxid-niveauer overveje at finansiere oprettelsen af lokale kontrolstationer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Karl-Heinz Narjes

(17. oktober 1983)

Da direktivet om luftkvaliteten med hensyn til svovldioxid og svævestøv⁽¹⁾ er gennemført i den britiske lovgivning, har Kommissionen ikke mulighed for at gribe ind med støtte til placering af stationer på en medlemsstats område.

I det væsentlige er valg og placering af stationer til overvågning af dette direktivs gennemførelse den pågældende medlemsstats ansvar; henvendelse bør derfor ske til den kompetente nationale myndighed, hvis der er tegn på, at niveauerne i en bestemt lokalitet med sandsynlighed vil overstige (eller nærme sig) de foreskrevne grænser.

⁽¹⁾ EFT nr. L 229 af 30. 8. 1980.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 968/83

af Winifred Ewing (DEP — GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(1. september 1983)

Om: Kystsikring

Vil Kommissionen i fortsættelse af sit svar af 1. juni 1982 på min skriftlige forespørgsel nr. 237/82⁽¹⁾ om samme emne, give yderligere oplysninger om Fællesskabets udgifter i forbindelse med kystsikringsprojekter, og vil Kommissionen oplyse, om den har modtaget nogen anmodninger om bistand fra den engelske regering?

⁽¹⁾ EFT nr. C 167 af 5. 7. 1982, s. 34.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Giolitti**

(4. oktober 1983)

Siden besvarelsen af skriftlig forespørgsel nr. 237/82 har 28 kystsikringsprojekter i Italien og fem i Det forenede Kongerige modtaget støtte fra Den europæiske Fond for Regionaludvikling.

I Italien er der bevilget 1,86 mio ECU til 28 projekter, heraf 26 i Campania og på Sicilien. Disse investeringer omfatter dels kystsikring, dels havnearbejder og lignende, der skal skabe bedre vilkår for udvikling af handel og turisme i de pågældende områder.

I Det forenede Kongerige har de fem projekter modtaget en EFRU-støtte på 1,82 mio ECU. Tre af projekterne vedrører kystsikringsarbejder i Nordvest-England langs kysten til Det irske Hav, en hofde i Allerdale i Nordengland og et bidrag til en undersøgelse vedrørende en bølgebryder i Mallaig Harbour i Skotland.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 979/83

af Noel Davern (DEP — IRL)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(1. september 1983)

Om: Irsk stål

I *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. C 54 af 26. februar 1983 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse om, at den irske regering ønskede at yde støtte til Irish Steel Ltd. på 89 mio Ir. £ og yderligere 25 mio Ir. £ i form af en lånegaranti.

Kommissionen opfordrede alle andre interesserede parter end medlemsstaterne til inden for 30 dage at fremsætte deres bemærkninger til dette forslag.

I betragtning af Kommissionens beretning om den irske økonomi, der blev offentliggjort i Bruxelles den 16. maj, vil Kommissionen da oplyse, om den agter at lade den irske regering gå videre med sine finansielle planer for Irish Steel Ltd.?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen**

(10. oktober 1983)

I fortsættelse af den procedure, der var indledt, og hvortil det ærede medlem henviser, vedtog Kommissionen den 29. juni 1983 sin endelige beslutning vedrørende støtten til Irish Steel (ISL). I beslutningen⁽¹⁾ fastslår Kommissionen bl. a., at den pågæl-

dende støtte til ISL ikke ville være forenelig med fællesmarkedets funktion, medmindre den irske regering over for Kommissionen kunne dokumentere, at ISL senest ved udgangen af 1985 ville være levedygtig også uden nogen yderligere støtte. For at give de pågældende den fornødne frist til at dokumentere, at foretagenet er levedygtigt, gav Kommissionen den 1. august 1983 og i overensstemmelse med artikel 3 i den pågældende beslutning den irske regering meddelelse om, at den ville stille sig tilfreds, dersom ISL var i færd med at gennemføre de foranstaltninger, der var nødvendige med henblik på at sikre virksomhedens fortsatte eksistens og at Kommissionen derfor ikke ville modsætte sig, at den irske regering — for perioden indtil 31. januar 1984 — yder den påtænkte støtte i form af statsgaranti på indtil 14 mio Ir. £.

(¹) EFT nr. L 227 af 19.8.1983.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 980/83
af Sean Flanagan (DEP — IRL)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(1. september 1983)

Om: EFRU-støtte til en passagerfærgeforbindelse til Aran-øerne (Irland)

Der er et betydeligt behov for en hurtig og effektiv passagerfærgeforbindelse til Aran-øerne, som ligger ud for Irlands vestkyst og i Fællesskabets periferi. Hvis den irske regering anmodede Den europæiske Fond for Regionaludvikling om støtte til sådan en forbindelse, ville en sådan anmodning da blive velvilligt modtaget, og i bekræftende fald, i hvilket omfang ville der blive bevilget støtte?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Giolitti
(10. oktober 1983)

Kommissionen er for øjeblikket ved at undersøge muligheden af at finansiere fysisk mobile aktiver gennem EFRU.

Før der kan træffes afgørelse om EFRU-støtte, skal Kommissionen indhente en udtalelse fra fondsudvalget, og hvis der er tale om et infrastrukturprojekt til 10 mio ECU eller derover, skal den ligeledes høre Udvalget for Regionalpolitik.

Hvis der forelægges en ansøgning om støtte til en færge, må projektet enten fremstilles som en investering i servicevirksomhed eller som en infrastrukturinvestering.

Til investeringer i servicevirksomhed ydes der normalt støtte på 20 % af investeringsudgifterne; bidragets størrelse kan dog ikke overstige 50 % af den støtte, der ydes af de offentlige myndigheder under en ordning med regionale støtteforanstaltninger.

Ved infrastrukturinvesteringer udgør fondens bidrag 30 % af de udgifter, som de offentlige myndigheder afholder, hvis investeringsudgiften er mindre end 10 mio ECU, og fra 10 % til 30 %, hvis udgiften ligger over dette beløb. Disse satser kan dog forhøjes til 40%, når der er tale om projekter af særlig interesse for udviklingen i den region, hvor de gennemføres.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1003/83
af James Moorhouse (ED — GB)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(6. september 1983)

Om: Belgisk statsstøtte til Sabena og Sobelair

1. Er det rigtigt, at Kommissionen havde planlagt at iværksætte foranstaltninger imod Belgien, fordi dette land havde krænket traktaten ved at yde ulovlig støtte til Sabena og Sobelair?
2. Er det rigtigt, at kommissionærerne vedtog ikke at iværksætte nogen foranstaltninger i forbindelse med denne sag til trods for den trussel, som denne ulovlige støtte udgør?
3. Hvorfor vedtog kommissionærerne at undlade at iværksætte foranstaltninger i denne sag?
4. Hvornår vil kommissionærerne endelig foretage sig noget i denne sag?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Giorgios Contogeorgis
(13. oktober 1983)

Kommissionen har modtaget en klage over påstået statsstøtte til Sabena og Sobelair.

Kommissionen har undersøgt sagen, men finder, at man, før der tages yderligere skridt, først må nå til enighed om en række punkter i en fælles luftfartspolitik, herunder om retningslinjerne for anvendelse af reglerne om statsstøtte på luftfart.

Kommissionen vil derfor først tage stilling til, om der skal tages yderligere skridt i denne sag, når den senere på året udsender en meddelelse om en fælles luftfartspolitik.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1013/83

af Willy Vernimmen (S — B)

til Rådet for de europæiske Fællesskaber

(16. september 1983)

Om: Første rammeprogram for årene 1984 til 1987

På samlingen den 28. juni 1983 vedtog Rådet af forskningsministre en resolution om bl. a. det første rammeprogram for 1984 til 1987. Vi har med glæde konstateret, at programmet bl. a. omfatter »styrkelse af udviklingssamarbejdet« og »forbedring af leve- og arbejdsvilkår« som videnskabelige mål. Hvad sidstnævnte mål angår konstaterer vi, at der udelukkende er tale om en forbedring af de fysiske arbejdsvilkår og af beskyttelsen af arbejdstagernes sundhed samt af miljøet.

Hvad vi imidlertid savner som centralt mål, er spørgsmålet om, hvorledes fuldstændig beskæftigelse igen kan blive en realitet på mellemlang sigt. For hvis dette problem ikke medtages, er og bliver rammeprogrammet kun til fordel for dem, der allerede har arbejde, og de 12 mio arbejdsløse i Europa lades i stikken.

Kan Rådet oplyse, om en udvidelse af målene i så henseende er mulig?

Svar

(28. oktober 1983)

Det ærede medlem gøres opmærksom på, at det første rammeprogram for årene 1984 til 1987 vedrører Fællesskabets specifikke forsknings-, udviklings- og demonstrationsaktiviteter.

Beskæftigelsesproblemet er ifølge sagens natur et spørgsmål, der nærmere henhører under den økonomiske og sociale politik, og som i øvrigt studeres grundigt som led heri.

Tilbagevenden til fuld beskæftigelse er derfor ikke med blandt de prioriterede målsætninger i det første rammeprogram.

Det skal dog bemærkes, at forholdet mellem teknologi, beskæftigelse og arbejde er et af de forsknings-emner, der er omhandlet i andet FAST-program (prognoser og vurdering vedrørende videnskab og

Teknologi), som Rådet gav sin tilslutning til den 28. juni 1983.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1027/83

af Andrew Pearce (ED — GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(14. september 1983)

Om: Fødevarhjælp

Hvilke velgørende foreninger og lignende organisationer i Det forenede Kongerige nød godt af forordning (EØF) nr. 1497/83⁽¹⁾?

⁽¹⁾ EFT nr. L 152 af 10.6.1983, s. 10.

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Edgard Pisani

(7. oktober 1983)

Forordning (EØF) nr. 1497/83 vedrører levering af hvede til Verdensfødevareprogrammet i Rom som fødevarhjælp til Ækvatorialguinea og Gambia. Ingen velgørende foreninger eller lignende organisationer i Det forenede Kongerige deltog i gennemførelsen af denne forordning.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1041/83

af Andrew Pearce (ED — GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(1. september 1983)

Om: Informationsniveauet omkring Den internationale Betalingsbank

Er Kommissionen som ansvarlig for Fællesskabets økonomi af den opfattelse, at det offentlige informationsniveau omkring Den internationale Betalingsbank er tilfredsstillende?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Francois-Xavier Ortoli

(4. oktober 1983)

Den internationale Betalingsbank udøver følgende former for virksomhed, der er direkte forbundet med EF's virksomhed:

- BIS yder sekretariatsbistand for komiteen af EF-centralbankernes direktionsformænd,
- BIS yder sekretariatsbistand for forvaltningsrådet for Den europæiske Fond for monetært Samarbejde,
- BIS yder også sekretariatsbistand for disse organers underudvalg og ekspertgrupper. Der er navnlig tale om komiteen af centralbankdirektørernes stedfortrædere, en gruppe med speciale i spørgsmål vedrørende valutamarkeder og intervention på disse markeder samt en gruppe, som har til opgave regelmæssigt at undersøge medlemsstaternes monetære politik og koordinationen heraf i hele EF,
- BIS fungerer som agent for Den europæiske Fond for monetært Samarbejde;

Ved varetagelsen af alle disse funktioner handler BIS på EF-institutionernes vegne, og disse træffer også beslutning om BIS' informationspolitik i forbindelse med denne virksomhed.

Kommissionen, som er repræsenteret i ovennævnte EF-organer, holdes løbende underrettet om BIS' forskellige aktiviteter.

I betragtning af, at banken hvert år udgiver en årsberetning om sin virksomhed, og at de enkelte centralbanker i EF offentliggør supplerende oplysninger, finder Kommissionen, at informationsniveauet omkring Den internationale Betalingsbank er tilfredsstillende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1052/83
af Andrew Pearce (ED — GB)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(21. september 1983)

Om: Indførsel af rom i Frankrig

Er de aktuelle nationale kvantitative restriktioner for indførsel af rom i modstrid med ånd og bogstav i bestemmelserne om indførsel af rom efter Lomékonventionen⁽¹⁾?

⁽¹⁾ EFT nr. C 181 af 7.4.1983, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Edgard Pisani

(11. oktober 1983)

I protokol nr. 5 om rom, der er knyttet som bilag til den anden AVS/EØF-konvention, som blev undertegnet i Lomé den 31. oktober 1979, står der bl. a. i artikel 2, litra a), at »uanset konventionens artikel 2, stk. 1, fastsætter Fælleskabet hvert år de mængder, der kan indføres toldfrit«.

Ved fastsættelsen af dette toldkontingent bestemmer Rådet hvert år, at medlemsstaterne selv skal forvalte de kvoter, der tildeles dem, i henhold til deres egne bestemmelser herom⁽¹⁾.

Ifølge de informationer, Kommissionen råder over, anvender Frankrig ligesom de øvrige medlemsstater ikke andre kvantitative restriktioner end dem, der er fastsat i protokol nr. 5 om rom fra AVS-landene, og som hvert år iværksættes ved en forordning udstedt af Rådet.

⁽¹⁾ Jf. artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 1624/83 af 14. juni 1983, EFT nr. L 160 af 18.6.1983, s. 2.